

Tak předně, jste náš člověk?
Máte skleněné oko,
falešný chrup nebo třeba berlu,
nějaký háček, někde malou svorku,
hrudníček z korku, gumu do rozkroku,
pár štychů na důkaz, že něco chybí?
Nic takového?
Jak vám pak ale máme něco dát?
No, kvůli tomu se hned nemusíte rozplakat.
Ukažte ruku. Dlaň otevřít.
Prázdná? Hm - no jo.
To nic, my vám do ní dáme ruku,
která ji i té prázdnoty zbaví,
bude vám nosit čaj, zaháňet bolesti hlavy,
Ta vám udělá všechno, stačí poručit.
Tak co, nechcete si ji vzít? Máte ji se zárukou, že nakonec
vám zatlačí i oči, prostě prima věc,
s tou všechno přebolí.
Ten nový model vyrábíme ze soli.
Poslyšte, s vámi je ale těžká práce.
Co třeba tenhle obleček -
černý a tuhý, ale padne vám,
a ta láce!
Tak vezmete si ho? Ano?
Je vodotěsný, ohnivzdorný, k neroztrhání,
když padne bomba, spolehlivě vás ochrání,
do rakve vydrží, s tím máte vystaráno.
Teda v hlavě račte mít, sprominutím seno.
Dali mi to tu černé na bílém.
Hej polez, miláčku,
polez z té skříně ven!
Tak co, jak se vám páčí tahleta?
Pro začátek holý zadek,
no proto se svět nezboří,
ale za pětadvacet let bude ze stříbra
a za padesát ze zlata.
Živá panenka - zprava i zleva, odevšud.
Umí šít, umí vařit,
a jak hovoří, jak ta hovoří, jak hovoří!
Funguje perfektně, není to žádný šunt.
Vy máte díru, ona je obklad na ni.
Vy máte oko, ona je obraz na dívání.
Chlapče,
takovou šanci už jakživ nebudete mít.
Koukejte si ji vzít,
si ji vzít, si ji vzít!